

ת"פ 19760/04/16 - מדינת ישראל נגד עודי אבו עראם (עציר) - בעצמו, רשיד אבו עראם (עציר) - בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 19760-04-16 מדינת ישראל נ' אבו עראם (עציר) ואח' 18 באפריל 2016

לפני כבוד השופט דניאל בן טולילה

המאשימה מדינת ישראל

ע"י בא-כוחה עו"ד קובי הרוש

נגד

הנאשמים

1. עודי אבו עראם (עציר) - בעצמו

2. רשיד אבו עראם (עציר) - בעצמו

ע"י באת-כוחם עו"ד נטלי אוטן

[פרוטוקול הושמט]

הכרעת-דין

על יסוד הודאת הנאשם 1 הנני מרשיע אותו בארבע כניסות לישראל שלא כדין, בהתאם להוראת סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל.

על יסוד הודאת הנאשם 2 הנני מרשיע אותו בכניסה אחת לישראל שלא כדין, בהתאם להוראת סעיף 12(1) לחוק הנ"ל.

ניתנה והודעה היום, י' בניסן התשע"ו, 18/4/2016, במעמד הנוכחים.

דניאל בן טולילה, שופט

טיעוני בא-כוח המאשימה לעונש:

אני מגיה גיליון הרשעות קודמות של נאשם 1 [הוגש וסומן **במ"1**]. נבקש מביהמ"ש לכבד את ההסדר. הנאשמים הודו וחסכו זמן שיפוטי יקר. מטרת כניסתם היתה לצורכי פרנסה. אין לנאשמים עבר פלילי, למעט הרשעה בכניסה לשטח צבאי סגור, בה הורשע הנאשם 1. כניסותיו של הנאשם 1, למעט זו האחרונה, הינן מלפני שנתיים ויותר.

טיעוני באת-כוח הנאשמים לעונש:

אצטרף לדברי חברי. אבקש לכבד את ההסדר. ככל שהדבר נוגע לתקופת התנאי, אבקש שזו תהיה סמלית, בהתאם להלכת אלהרוש שקבעה כי מן הראוי כי מתחם הענישה יהיה בין מאסר מותנה לבין חמישה חודשים, כולל תקופת התנאי. בכוונת הנאשמים להסדיר בעתיד את כניסתם לישראל באופן חוקי.

לגבי התנאי, אכן מדובר ברכיב מכלל רכיבי הענישה שיש לאזנו עם תקופת המאסר עליה הסכימו הצדדים, וזאת, לטעמנו, בהתאם לנסיבות הספציפיות. ביחס לכך אבקש להדגיש שאין מחלוקת כי מדובר בכניסה לצורכי פרנסה. ההגנה אמנם מודעת לכך שביהמ"ש הנכבד הכיר במצב הביטחוני כשיקול לחומרה, אך בנסיבות כתב אישום זה, מדובר בכניסה יחידה שבוצעה לאחר תקופת ההחמרה, ועפ"י ההלכה, במקרה זה, כשאין עבירות נלוות, מתחם הענישה מתחיל ממאסר מותנה. למרות זאת הוסכם בין הצדדים על 31 ימי מאסר בפועל, ולכן נראה שניתן להסתפק בתקופת מאסר על תנאי קצרה במיוחד.

הנאשמים בחרו להודות מיד ולחסוך בזמן שיפוטי, חרף קשיים ראיתיים לא מעטים שהיו בתיק, לרבות פגיעה בזכות ההיוועצות שלהם. בעניינו של הנאשם 1 ניתן היה להגיש כתב אישום בגין הכניסה בשנת 2014 והדבר לא נעשה, מסיבות שלא הובררו דיין. כנראה בשל טעות, התיק נסגר מחוסר ראיות, וכיום הוגש כתב אישום גם בגין אירוע זה, והנאשמים בכל זאת הודו ולקחו אחריות מלאה. מה גם שלגבי אישום מס' 4 אנו מודעים להנחיות של היועץ המשפטי, אך לא ניתן להתעלם מכך שהעבירה היא ממש על סף התיישנות. היא בוצעה ב-11.5.11, ונראה כי גם זה מהווה שיקול לקולא, במקרה זה, שיכול להוביל הן לקיצור משך התנאי, והן לקיצור ארכו.

מדובר בשני אחים, בנים למשפחה קשת יום. המצב הכלכלי בבית רעוע ביותר. המדובר בתשעה אחים צעירים, נעדרי עבר פלילי, למעט הרשעה אחת מבי"ד צבאי. גם בכך יש כדי להקל ולקצר את תקופת התנאי.

לגבי הוצאת רישיון עבודה - הנאשמים מסרו לי כי הדבר מצוי בטיפול אצל עורך-דין כבר זמן רב. זה כמובן לא מצדיק, אך כן יכול להילקח כשיקול במכלול הנסיבות.

לפיכך נבקש לכבד את ההסדר בנוגע לתקופת המאסר.

הנאשם 1:

זו הפעם הראשונה והפעם האחרונה.

הנאשם 2:

אין לי מה להוסיף.

גזר-דין

עמוד 2

הנאשם 1 הורשע על-פי הודאתו בארבע כניסות לישראל שלא כדין, והנאשם 2 הורשע על-פי הודאתו בכניסה אחת לישראל שלא כדין. הנאשמים הודו וחסכו זמן שיפוטי יקר. הודיה זו מגלמת בתוכה נטילת אחריות והבעת חרטה. כפי הנטען, נעשתה הגם שהתיק לא היה חף מקשיים. שני הנאשמים נעדרי עבר פלילי, למעט הפרת הוראת שטח סגור בה הורשע הנאשם 1. מטרת כניסתם היתה לצורכי פרנסה. מרבית כניסותיו של הנאשם 1 הינן מלפני כשנתיים ויותר, כאשר זו הראשונה בזמן על סף התיישנות. הנאשמים נכנסו לישראל מתוך מצוקה כלכלית, ועל מנת לפרנס את משפחתם.

מכל המקובץ לעיל, הנני לגזור על הנאשם 1 את העונשים הבאים:

א. 50 יום מאסר בפועל, שיימנו מיום מעצרו, 7.4.16;

ב. חודשיים מאסר על תנאי למשך שנתיים מיום שחרורו שלא יעבור עבירות לפי חוק הכניסה לישראל.

מכל המקובץ לעיל, הנני לגזור על הנאשם 2 את העונשים הבאים:

א. חודש ויום מאסר בפועל, שיימנו מיום מעצרו, 7.4.16;

ב. חודשיים מאסר על תנאי למשך שנתיים מיום שחרורו שלא יעבור עבירות לפי חוק הכניסה לישראל.

מורה על ביטול מועד הגישור שהיה קבוע ליום 14.6.16, ואין להביא את הנאשמים במועד זה.

ניתן צו כללי למוצגים: להשמיד, לחלט, ולהשיב לבעלים, לפי שיקול דעת היחידה החוקרת.

עותק החלטה זו יועבר לידי מפקד אגף 8 בכלא "אוהלי קידר" אשר יבדוק את טענת הנאשמים לפיה ציוד שהוכנס להם על-ידי אחיהם לא הועבר לרשותם.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום.

ניתן והודע היום, י' בניסן התשע"ו, 18/4/2016, במעמד הנוכחים.

דניאל בן טולילה, שופט